מ"ל נא · שביקשת לך : מ"ל ב־מיהו,יסיבנא לך דמי פלגא סעודתך : מיכול קורנא · מלשיות : קורבנא · קרבן להקריב על גבי המזבח דקיימא לן "אש אים"=לרבות את עובדי כוכבים שעובדים מדרים ומדבות כיסרמל (חולין דף יג:) : בניב שפתים · שפה העליונה : לדידסו לא סוי מומא · להקריב לגבוה בבמה דילהו אלא מחוסר אבר· דוקין טיל"ה כמו הטוטה כדוק (שעיה מ) : יאמרו סמטיל מוס בקדשים יהרג · שיהו סבורין שבשביל שהטיל מוס בקדשים ועבר על "מוס לא יהיה בו" (ויקרא כב) נהרג : שנוסנוסו · סבלנותו שסבל את זה ולא הרגו : שדא גירא למזרח · לקחוס קסס כשהיה תורה אור

אמר ליה לא,אמר ליה יהיבנא לך דמי פלגא דסעודתיך,אמר ליה לא,אמר ליה יהיבנא לך דמי כולה סעודתיך,א"ל לא,נקטיה בידיה ואוקמיה ואפקיה,אמר:דואיל והוו יתבי רבנן ולא מחו ביה ש"מ קא ניחא להו,איזיל איכול בהו' קורצא בי מלכא,אזל,אמר ליה לקיסר: מרדן בך יהודאי,א"ל מי יימר?א"ל שדר להו "קרבנא - חזית אי מקרבין ליה, אזל,שדר בידיה עגלא תלתא,בהדי דקאתי שדא ביה מומא *בניב שפתים ואמרי לה בדוקין *שבעין דוכתא דלדידן הוה מומא ולדידהו לאו מומא הוא, סבור רבנן לקרוביה משום שלום מלכות אמר להו רבי זכריה בן אבקולס יאמרו בעלי מומין קריבין לגבי מזבח,סבור למיקטליה דלא ליזיל וליימא,אמר להו רבי זכריה יאמרו מטיל מום בקדשים יהרג,אמר רבי יוחנן:"ענוותנותו" של רבי זכריה בן אבקולס החריבה את ביתנו ושרפה את היכלנו והגליתנו מארצנו" שדר עלוייהו לניזקין קיסר כי קאתי שדא גירא למזרח אתא נפל בירושלים, למערב אתא נפל בירושלים לארבע רוחות השמים אתא נפל בירושלים,א"ל לינוקא פסוק לי פסוקך אמר ליה °ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל וגו'" אמר:קודשא בריך הוא *בעי לחרובי ביתיה ובעי לכפרי ידיה בההוא גברא, ערק ואזל ואינייר ונפק מיניה ר"מ, שדרית עילוייהו לאספסיינוס קיסר אתא צר עלה תלת שני,הוו בה הנהו תלתא עתודי נקדימון בן גוריון ובן בלבא שבוע ובן ציצית הכסת נקדימון בן גוריון שנקדה לו חמה בעבורו בן בלבא שבוע שכל הנכנס לביתו כשהוא רעב ככלב יוצא כשהוא שבע בן ציצית הכסת שהיתה ציצתו נגררת על גבי *כסתות אבא דאמרי "שהיתה כסתו מוטלת בין גדולי רומי חד אמר להו אנא ויינא להו בחיטי ושערי וחד אמר להו בדחמרא ובדמלחא ומשתרא וחד אמר להו בדציבי,ושבחו רבנן לדציבי*דרב חסדא כל *אקלידי הוה מסר לשמעיה בר מדציבי,דאמר רב חסדא *אכלבא דחיטי בעי שיתין אכלבי דציבא הוה להו למיזן עשרים וחד שתא,הוו בהו הנהו בריוני,אמרו להו רבנן ניפוק ונעביד שלמא בהדייהו,לא שבקינהו,אמרו להו ניפוק ונעביד קרבא בהדייהו,אמרו להו רבנן לא מסתייעא מילתא,קמו קלנהו להנהו אמרי דחיטי ושערי והוה כפנא**מרתא בת בייתוס עתירתא דירושלים הויא, שדרתה לשלוחה ואמרה ליה זיל אייתי לי סמ"לא,אדאזל איזדבן,אתא אמר לה "סמידא ליכא חיורתא איכא",אמרה ליה "זיל אייתי לי",אדאזל איזדבן,אתא ואמר לה "חיורתא ליכא גושקרא איכא,א"ל "זיל אייתי לי",אדאזל אזדבן,אתא ואמר לה "גושקרא ליכא קיקחא דשערי איכא",אמרה ליה "זיל אייתי לי",אדאזל איזדבן, הוה שליפא מסאנא אמרה:איפוק ואחזי אי משכחנא מידי למיכל,איתיב לה פרתא בברעא ומתה,קרי עלה רבן יוחנן בן זכאי °הרכה בך והענוגה אשר לא נסתה כף רגלה" אבא דאמרי גרוגרות דר' צדוק אכלה ואיתניסא ומתה לר' צדוק יתיב ארבעין שנין בתעניתא דלא ליתרב ירושלים,כי הוה אכיל מידי הוה מיתחזי,מאבראי,וכי הוה בריא מייתי ליה גרוגרות מייתי מידהו ושדי להו,כי הוה קא ניחא נפשה אפיקתה לכל דהבא וכספא שדיתיה בשוקא אמרה "האי,למאי מיבעי לי" והיינו דכתיב °כספם בחוצות ישליכו" אבא סקרא ריש בריוני דירושלים-בר אחתיה דרבן יוחנן בן זכאי הוה,שלח ליה תא בציינעא לגבאי,אתא,א"ל עד אימת עבדיתו הכי וקטליתו ליה לעלמא בכפנא? א"ל למאי איעביד-דאי אמינא להו מידי, קטלן לי" א"ל חזי לי תקנתא לדידי דאיפוק,אפשר דהוי הצלה פורתא, א"ל "נקוט נפשך בקצירי וליתי כולי עלמא ולישיילו בך,ואייתי מידי סריא ואגני גבך ולימרו דנח נפשך,וליעיילו בך תלמידך ולא ליעול בך אינש אחרינא דלא לרגשן בך דקליל את,דאינהו ידעי דחייא קליל ממיתא" עביד הכי,נכנס בן רבי אליעזר מצד אחד ורבי יהושע מצד אחר,כי מטו לפיתחא בעו למדכריה,אמר להו "יאמרו רבן דקרו" בעו למדרפיה,אמר להו "יאמרו רבן דרפו",פתחו ליה בבא נפק,כי ממטא להתם אמר: שלמא עלך מלכא שלמא עלך מלכא א"ל מיחייבת תרי קטלא:חדא דלאו מלכא אנא ונקא קרית לי מלכא ותרא מלכא אנא עד האידנא אמאי לא אתית לגבאי?א"ל דקאמרת לאו מלכא אנא איברא

עגלא תילתא · כמו ושליש על טולו (שמות יא) וכמו עגלה משולשת ואיל משולש (בראשית טו) פי' בריא וטוב ויש מפרשים שליש לבטן ולא יתכן דאמרינן בפרק אלבעה מיתות (סנהדרין דף סה:) דהוו מכבו להו עיגלא תלתא ולא כמו שמפרש שגדל שליש דהא בסוף פרק רבי אליעזר דמילה (שבת דף קלו.) אמר עבד להו עגלא תילתא ביומא דסכנא פירוש יוסף שביעי לילדתו* לי

עי' רש"י זבחים כה. ד"ה כפורי זהב

[עי' תוס' זבחים עז: ד"ה בכא בחוקן]

[וע"ע תוספות בכורות יב. ד"ה דסך שלא וכו'] ס"ל של עין

מקנף "סיפור בבנין דיוותיהם של בחור איך לבאול אות הפיזונות של בר קמצא לקלקל"

מבנף שליחת קיסרים לבטל את ירושלים

ס"ל ניחא ליה

נוסח/מבנף ג' עשירי ירושלים ובאה כל אי פיה יבול לפרנס תושבי ירושלים

[בי' פעמיים מרן בן ג' כרים וכסתות]

גליון הש"ס

רש"י ד"ה גוסקקא פת קיבר · עיין שבת דף כ. ע"ב בתס"י ד"ה גוסקקא :

נוסח מחלוקת הרבנן והבריונים

נוסח (בסוגריים) סיפורה של מרתא בת בייתוס

נוסח אבא סיקרא ראש בריוני ירושלים אחיינו של ר"ג והתכנית להביא את ר"ג מדבר לחומות ירושלים

נוסח מפגש ר"ג עם מנהיג הרומי שבר על ירושלים

מבנף תגובת ר"ג לב' נקודות של איש הרומי

מסורת הש"ס

*אחרי הסוגריים הבא מאשיכה בדברי הבריונים. בתוך הסוגריים מובא תיאור של הרעבה דרך סיפורה של מרתא בת הייתוס

**אחרי הסוגריים בדברי הבריונים. בתוך הסוגריים מובא תיאור של הרעבה דרך סיפורה של מרתא בת הייתוס

*אחרי הסוגריים בדברי מאשיכה בדברי מרתא בת הייתוס. בתוך הסוגריים מובא הנקרא [אותם ברוגרות דר' צדוק

מרגלא בפומא דרבי יוחנן בן זכאי: "הרכה בך והענוגה אשר לא נסתה כף רגלה" אבא דאמרי גרוגרות דר' צדוק אכלה ואיתניסא ומתה לר' צדוק יתיב ארבעין שנין בתעניתא דלא ליתרב ירושלים,כי הוה אכיל מידי הוה מיתחזי,מאבראי,וכי הוה בריא מייתי ליה גרוגרות מייתי מידהו ושדי להו,כי הוה קא ניחא נפשה אפיקתה לכל דהבא וכספא שדיתיה בשוקא אמרה "האי,למאי מיבעי לי" והיינו דכתיב °כספם בחוצות ישליכו" אבא סקרא ריש בריוני דירושלים-בר אחתיה דרבן יוחנן בן זכאי הוה,שלח ליה תא בציינעא לגבאי,אתא,א"ל עד אימת עבדיתו הכי וקטליתו ליה לעלמא בכפנא? א"ל למאי איעביד-דאי אמינא להו מידי, קטלן לי" א"ל חזי לי תקנתא לדידי דאיפוק,אפשר דהוי הצלה פורתא, א"ל "נקוט נפשך בקצירי וליתי כולי עלמא ולישיילו בך,ואייתי מידי סריא ואגני גבך ולימרו דנח נפשך,וליעיילו בך תלמידך ולא ליעול בך אינש אחרינא דלא לרגשן בך דקליל את,דאינהו ידעי דחייא קליל ממיתא" עביד הכי,נכנס בן רבי אליעזר מצד אחד ורבי יהושע מצד אחר,כי מטו לפיתחא בעו למדכריה,אמר להו "יאמרו רבן דקרו" בעו למדרפיה,אמר להו "יאמרו רבן דרפו",פתחו ליה בבא נפק,כי ממטא להתם אמר: שלמא עלך מלכא שלמא עלך מלכא א"ל מיחייבת תרי קטלא:חדא דלאו מלכא אנא ונקא קרית לי מלכא ותרא מלכא אנא עד האידנא אמאי לא אתית לגבאי?א"ל דקאמרת לאו מלכא אנא איברא